

223.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 17 marca 1932 r.

o zmianie niektórych przepisów ustaw, dotyczących finansów komunalnych.

Art. 1. W ustawie z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) wprowadza się następujące zmiany:

I. art. 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„Uchwały związków komunalnych w sprawie pobierania samoistnych podatków komunalnych podlegają zatwierdzeniu władz nadzorczych, a to zarówno z punktu widzenia legalności, jak i celowości tych uchwał; natomiast uchwały w sprawie pobierania dodatków komunalnych do podatków państwowych wymagają zatwierdzenia przez władze nadzorcze tylko w przypadkach, przewidzianych w art. 11 i 15 niniejszej ustawy oraz w ustępie drugim art. 14 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 505).”

II. w art. 2 ustęp 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„Wyjątek zachodzi co do gruntów w b. dzielnicy rosyjskiej, należących do Państwa. Grunty te mogą być obciążone tylko samoistnym podatkiem w wysokości kwot, którymi podobne grunty w sąsiedztwie są obciążone dodatkami do podatków państwowych. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych, wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, określi bliżej zasady wymiaru i poboru tego podatku.”

III. w art. 4 ustęp 5 otrzymuje brzmienie następujące:

„Place budowlane oraz grunty, które uzyskały charakter placów budowlanych, mogą być opodatkowane na rzecz gmin miejskich jedynie w formie dodatku komunalnego do państwowego podatku od placów budowlanych; dodatek ten nie może przekraczać 100% podatku państwowego.”

IV. art. 10 otrzymuje brzmienie następujące:

„1) Do wszystkich państwowych podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji, z wyjątkiem podatku od węgla, olejów mineralnych i cukru oraz podatku, wymienionego w art. 11, i łącznie z temi podatkami, pobierany będzie dodatek na rzecz związków komunalnych.

2) Dodatek ten wynosi 30% podatku od napojów winnych w rozumieniu ustępu 2 art. 1 ustawy z dnia 22 października 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 763) oraz od piwa, a 15% państwowego podatku od innych przedmiotów; wysokość dodatków komunalnych do opłaty skarbowej od spirytusu określają przepisy o monopolu spirytusowym.

3) Wpływy z powyższego dodatku, z wyjątkiem dodatków do opłaty skarbowej od spirytusu, podlegają podziałowi pomiędzy komunalny fundusz pożyczkowo-zapomogowy, utworzony na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 448), oraz miejskie i powiatowe związki komunalne, a to w tym stosunku, że wymienionemu funduszowi przekazuje się 20%, gminom miejskim 50%, zaś powiatowym związkom komunalnym 30% ogólnej sumy wpływów z tego źródła. Podstawę rozdziału między gminy miejskie stanowi liczba mieszkańców w poszczególnych gminach miejskich, a pomiędzy powiatowe związki komunalne — liczba mieszkańców w poszczególnych powiatach z wyłączeniem gmin miejskich.

4) Wpływy z dodatku do opłaty skarbowej od spirytusu przypadają:

- a) w 1/5 części samorządowi wojewódzkiemu z uwzględnieniem samorządu wojewódzkiego śląskiego, przyczem podział pomiędzy poszczególne województwa odbywa się według liczby ich mieszkańców;
- b) z pozostałych 4/5 części potrąca się 3,6% na rzecz związków komunalnych na obszarze województwa śląskiego, resztę zaś dzieli się między komunalny fundusz pożyczkowo-zapomogowy oraz gminy miejskie i powiatowe związki komunalne w sposób, określony w ustępie 3.

5) Aż do wprowadzenia w życie samorządu wojewódzkiego wpływy, określone pod lit. a) ustępu 4, przypadają:

- a) w b. zaborze rosyjskim na rzecz Skarbu Państwa na pokrycie wydatków, które w myśl art. 2 ustawy z dnia 26 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 829) obciążać mają samorząd wojewódzki;
- b) w b. zaborze austriackim na rzecz Skarbu Państwa na pokrycie wydatków, połączonych ze spełnianiem zadań, przewidzianych ustawą z dnia 30 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 61);
- c) w województwach poznańskim i pomorskim na rzecz wojewódzkich związków komunalnych na rachunek dotacji, przewidzianych w ustępie 2 art. 35 niniejszej ustawy.

6) Powiatowe związki komunalne obowiązane są z sum, otrzymanych na podstawie niniejszego artykułu, wypłacić 1/3 część gminom wiejskim na swym obszarze. Sumy te rozdziela się między gminy wiejskie według stosunku liczby mieszkańców gmin wiejskich do liczby mieszkańców powiatu z wyłączeniem gmin miejskich.

7) Liczbę mieszkańców określa się według ostatniego urzędowego spisu ludności w całej Rzeczypospolitej. Liczbę mieszkańców w uzdrowiskach, posiadających charakter użyteczności publicznej, ustala się w ten sposób, że do liczby mieszkańców uzdrowiska, objętych spisem urzędowym, dolicza się 1/3 część gości sezonowych według urzędowej statystyki komisji uzdrowiskowej za rok poprzedzający.

8) Przedmioty, podlegające państwowym podatkom od spożycia, zużycia, względnie produkcji nie mogą być obciążone innymi podatkami komunalnymi.”;

V. artykułowi 11 nadaje się brzmienie następujące:

„1) Gminy miejskie na swym obszarze, a powiatowe związki komunalne poza obszarem gmin miejskich mogą pobierać dodatki do opłat patentowych, pobieranych na podstawie art. 83 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289), oraz do opłat od wyrobu i magazynowania napojów winnych, pobieranych na podstawie art. 16 ustawy z dnia 22 października 1931 r. o opodatkowaniu wina i miodu syconego (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 763).

2) Dodatki te nie mogą przenosić 100% opłat od wyrobu, względnie 200% opłat od sprzedaży, wymienionych w poprzednim ustępie, i będą pobierane łącznie z opłatami państwowymi.

3) Uchwały w sprawie pobierania tych dodatków podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej;

4) Powiatowe związki komunalne są jednak obowiązane tym gminom wiejskim, na których obszarze wykonywane są przedsiębiorstwa i zajęcia, wymienione w ustępie 1, wypłacać połowę sumy, pobranej w odnośnych gminach tytułem dodatków gminnych do opłat patentowych, pobieranych na podstawie przepisów, wymienionych w ustępie 1, w ciągu dni 14 po otrzymaniu tych dodatków.”;

VI. nagłówkowi, poprzedzającemu art. 13, nadaje się brzmienie: „9) Opłata od pism, dotyczących się przeniesienia własności rzeczy nieruchomości”, zaś art. 13 otrzymuje brzmienie następujące:

„1) Na rzecz związków komunalnych pobiera się dodatek w wysokości 50% do opłat stemplowych, należnych w myśl rozdziałów dziesiątego i jedenastego oraz art. 106, tudzież punktu a) art. 132 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych — nie wyłączając opłaty stemplowej w wysokości 1%, przewidzianej w ustępie ostatnim art. 52 tejże ustawy. Dodatek ten pobiera się również w razie sporządzenia pisma, wymienionego w art. 52 lub 106 ustawy o opłatach stemplowych, a zwolnionego od opłaty stemplowej na mocy ustępu drugiego art. 8 lub na mocy art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o popieraniu rozbudowy i rozwoju gospodarczego miasta i portu Gdyni (w brzmieniu, ustanowionym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 631); za podstawę obliczenia tego dodatku służy kwota, którąby się należała tytułem opłaty stemplowej w braku uwolnienia.

2) Dodatek komunalny przypada:

- a) gminom miejskim, jeżeli rzecz nieruchoma położona jest na obszarze tychże gmin,
- b) powiatowym związkom komunalnym, jeżeli rzecz nieruchoma jest położona poza obszarem gmin miejskich. Powiatowe związki komunalne są obowiązane przekazać połowę otrzymanej sumy tym gminom wiejskim, na których obszarze rzecz nieruchoma jest położona.”;

VII. w art. 15 dodaje się ustęp drugi o brzmieniu następującym:

„Gminy miejskie na obszarze b. zaboru rosyjskiego mogą pobierać dodatek do procentowych opłat stemplowych, należnych od aktów notarialnych, sporządzanych na obszarze danej gminy, z wyjątkiem opłat, wymienionych w art. 13, do maksymalnej wysokości 50% opłaty stemplowej. Uchwały organów stanowiących gmin miejskich o pobieraniu tego dodatku podlegają zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą.”;

VIII. dotychczasowe brzmienie art. 16 zawieszono na okres lat 3, ewentualnie na termin krótszy, o ile w tym względzie powyższe decyzję Rada Ministrów.

W okresie, wyżej wymienionym, obowiązuje następujące brzmienie tego artykułu:

„1) Do państwowego podatku od spadków i darowizn i łącznie z nim pobiera się dodatek komunalny w wysokości 10% podatku państwowego.

2) Wpływy z tego dodatku przekazują władze skarbowe komunalnemu funduszowi pożyczkowo-zapomogowemu, utworzonemu na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 448).

3) Sposób przekazywania tych wpływów określi rozporządzenie Ministra Skarbu, wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.”;

IX. a) w art. 18 ustępowi 3 nadaje się brzmienie następujące:

„Maksymalne stawki podatku od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk dla poszczególnych

grup miast oraz dla gmin wiejskich, zasady wymiaru tego podatku, jak również oznaczenie tych amatorskich zawodów sportowych, które mają być wolne od podatku, określi Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz innymi zainteresowanymi ministrami.”;

b) w art. 18¹ ustęp 4 skreśla się;

X. w art. 21 pkt. 3 skreśla się wyrazy od słów: „z wyjątkiem” aż do końca;

XI. art. 25 wraz z jego nagłówkiem skreśla się;

XII. w art. 27 do ustępu 1 dodaje się następujące zdanie:

„Te ostatnie opłaty mogą również pobierać urzędy wójtowskie w województwach poznańskim i pomorskim na częściowe pokrycie kosztów administracyjnych wójtostwa.”;

XIII. w art. 31 ustępie 1 po wyrazach: „urządzeń i zakładów dobra publicznego” dodaje się wyrazy: „oraz przedsiębiorstw komunikacyjnych, posługujących się specjalną własną nawierzchnią”, zaś po wyrazach: „którym te urządzenia i zakłady” dodaje się wyrazy: „względnie przedsiębiorstwa”;

XIV. art. 33 otrzymuje brzmienie następujące:

„1) Uchwały związków komunalnych w sprawie zaciągnięcia pożyczek zarówno długoterminowych, jak i krótkoterminowych oraz uchwały w sprawie upoważnienia organów wykonawczych związków komunalnych do wystawiania weksli, wreszcie uchwały w sprawach nabywania i pozbywania nieruchomości oraz objęcia poręki wymagają zatwierdzenia władz nadzorczych (art. 36 i 37). W przypadkach, w których obowiązujące przepisy wymagają zatwierdzenia uchwał, dotyczących nabywania lub pozbywania nieruchomości przez inne władze lub organa, decyzje władz nadzorczych (art. 36 i 37) będą wydawane w porozumieniu z temi władzami (organami).

2) Zadłużenie związków komunalnych w jakiegokolwiek postaci nie powinno przekraczać takiej granicy, by raty amortyzacyjne i odsetki od zaciągniętych długów nie wynosiły więcej, niż 25% dochodów zwyczajnych danego związku komunalnego. Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu wyda stosowne zarządzenia celem zmniejszenia zadłużenia w tych związkach komunalnych, w których granica zadłużenia została już przekroczona. Pożyczki krótkoterminowe na zasilenie funduszu kasowych (pozabudżetowe) nie powinny przekraczać 20% zwyczajnych dochodów budżetowych, pozostałych do zrealizowania w danym roku budżetowym.”;

XV. w art. 35 ustępie 2 skreśla się końcowe zdanie, zaczynające się od wyrazów: „równającą się 2/5 częściom”, a zamiast niego wstawia się wyrazy: „wynoszącą 1.300.000 zł dla związku poznańskiego, zaś 750.000 zł dla pomorskiego. Dotacja ta płatna jest w 12 równych ratach miesięcznych.”;

XVI. w art. 36 lit. b) wyrazy: „z wyjątkiem gmin miejskich, wymienionych pod c)” zastępuje się wyrazami: „z wyjątkiem m. st. Warszawy i m. Gdyni”, zaś pod lit. c) tegoż artykułu wyrazy: „i gmin miejskich, liczących powyżej 250.000 mieszkańców” zastępuje się wyrazami: „i gminy m. Gdyni”;

XVII. w art. 43 ustępy 2, 3 i 4 otrzymują następujące brzmienie:

„2) Wymiar, pobór i ściąganie dodatków komunalnych do podatków i opłat państwowych uskutecznia ten sam organ urzędowy, który jest powołany do wymiaru, poboru i ściągania tej daniny państwowej, z którą wiąże się dodatek.

3) Wymiaru i poboru dodatków komunalnych do państwowego podatku dochodowego dokonywa władza komunalna — z wyjątkiem dodatku komunalnego do państwowego podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę; do tego dodatku ma zastosowanie ustęp 2 niniejszego artykułu.

4) Za czynności organów, których koszty utrzymania ponosi Skarb Państwa, a które współdziałają przy wymiarze i poborze dodatków komunalnych, wymienionych w art. 3, 4, 6, 8, 13 i 16, Państwo może potrącić 2% od sum, wypłaconych związkom komunalnym z tytułu tych dodatków. Gminom wiejskim na terenie województw białostockiego, lubelskiego, łódzkiego, kieleckiego, warszawskiego, wołyńskiego, nowogródzkiego, poleskiego i wileńskiego nie uskutecznia się 2% potrącenia od sum, wypłacanych z tytułu dodatku komunalnego do podatku gruntowego. Notariusze pobierają za czynności, wiążące się z wymiarem i poborem dodatków, wymienionych w art. 13 i 16, wynagrodzenia w wysokości 2% sum, wypłaconych związkom komunalnym tytułem tych dodatków. Przepisy niniejszego ustępu mają również zastosowanie do wymiaru i poboru podatków, wymienionych w art. 14 i 15.”;

XVIII. w art. 58 ustępie 3 wyrazy: „co dni 15” zastępuje się wyrazami: „co miesiąc”;

XIX. w art. 59 dodaje się nowe ustępy w następującym brzmieniu:

„Dodatek komunalny, przewidziany w art. 13, należy uiszczyć w ten sam sposób, w jaki ma być uiszczona opłata stemplowa; w razie jednak uiszczenia opłaty stemplowej w sposób, wymieniony w punkcie a) art. 23 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych, dodatek komunalny ma być uiszczony gotówką w ciągu 3 tygodni od dnia sporządzenia pisma, podlegającego opłacie stemplowej, przyczem uiszczenie nastąpić powinno w kasie tego związku komunalnego, któremu należy się dodatek komunalny. Nieuiszczenie dodatku komunalnego w należnej sumie we właściwym terminie i w prawidłowy sposób powoduje skutki takie same, jakie powodują uchybienia tego rodzaju w zakresie opłaty stemplowej.

Prawo do wymiaru samoistnej daniny komunalnej w przypadku karalnego uchylenia się płatnika od tej daniny przysługuje związkom komunalnym w ciągu lat pięciu, poczynając od roku, następującego po tym roku, w którym nastąpiło karalne uchylenie się od daniny. Obowiązek zapłaty takiej daniny przechodzi również na spadkobierców z tem, iż odpowiadają oni za daninę tylko do wysokości swej części spadkowej, a termin przedawnienia skraca się dla nich do jednego roku.

Prawo do wymiaru samoistnej daniny komunalnej w przypadku pominięcia płatnika — bez jego winy — przy wymiarze tej daniny przedawnia się w ciągu roku, następującego po tym roku, w którym wymiar miał być dokonany. Obowiązek zapłaty ta-

kiej daniny przechodzi również na spadkobierców, jednak tylko do wysokości ich części spadkowej.

Wymierzone już samoistne daniny komunalne, których zapłata zalega, przedawniają się po trzech latach, licząc od dnia, w którym przypadał termin ich płatności. Obowiązek ich zapłaty przechodzi również na spadkobierców do wysokości ich części spadkowej. Przedawnienie przerywa się przez doręczenie zobowiązanemu wezwania do zapłaty, przez odroczenie zapłaty lub przez zarządzenie przymusowego ściągnięcia.”;

XX. w art. 72 dodaje się ustęp drugi w brzmieniu następującem:

„Gminy wiejskie o charakterze miejskim mają prawo pobierać na swoją rzecz podatek od lokali na podstawie ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 550), zmienionej częściowo ustawą z dnia 17 grudnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 879), a to do takiej wysokości, w jakiej podatek ten w myśl wymienionej ustawy przypada gminom miejskim. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych, wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, określi bliżej sposób wymiaru i poboru tego podatku”.

Art. 2. Artykuł 24 ustawy o państwowym podatku dochodowym otrzymuje następujące brzmienie:

„Do stawek państwowego podatku dochodowego nie mogą być ustanawiane dodatki na rzecz związków komunalnych.

Na obszarze jednak województw poznańskiego, pomorskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego gminy i powiatowe związki komunalne mogą pobierać na podstawie uchwał organów uchwalających dodatki do państwowego podatku dochodowego.

A. Dodatki te nie mogą przekraczać przy dochodzie podatkowym:

według skali art. 23:

ponad 1.500 zł	do 24.000	4%	dochodu
„ 24.000 „	„ 88.000	4,5%	„
„ 88.000 „		5%	„

B. Dodatki te wynoszą:

według skali art. 111 — 3% dochodu, poczynając od 15 stopnia tejże skali.

Dochody z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłacanych z funduszów Państwa oraz związków komunalnych, nie podlegają dodatkowi na rzecz związków komunalnych.”

Art. 3. W art. 33 ustępie 2 ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o uregulowaniu stanu hipotecznego nieruchomości, oddanych w toku parcelacji w posiadanie nabywców, na obszarze województw krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 276) po wyrazie „komunalnym” kładzie się kropkę i skreśla się dalsze wyrazy aż do końca ustępu.

Art. 4. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Upoważnia się Ministra Spraw Wewnętrznych do ogłoszenia w drodze obwieszczenia w Dzienniku

Ustawy Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych z uwzględnieniem zmian tekstów, wprowadzonych późniejszymi ustawowemi przepisami i ustawą niniejszą.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1932 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
Minister Skarbu: *Jan Pilsudski*